P8_TA(2015)0362

Opodatkowanie dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek: uchylenie dyrektywy w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności *

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 27 października 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Rady uchylającej dyrektywę Rady 2003/48/WE (COM(2015)0129 – C8-0086/2015 – 2015/0065(CNS))

(Specjalna procedura ustawodawcza – konsultacja)

(2017/C 355/14)

Parlament Europejski,

— uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Radzie (COM(2015)0129),

— uwzględniając art. 115 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, na mocy którego Rada skonsultowała się z Parlamentem (C8–0086/2015),

— uwzględniając art. 59 oraz art. 50 ust. 2 Regulaminu,

— uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A8-0299/2015),

1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;

2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 293 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;

3. zwraca się do Rady o poinformowanie go, jeśli uzna ona za stosowne odejście od tekstu przyjętego przez Parlament;

4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do wniosku Komisji;

5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji oraz parlamentom narodowym.

Poprawka 1

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 5

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
(5) Dyrektywa 2014/107/UE ma generalnie szerszy zakres niż dyrektywa 2003/48/WE i przewiduje, że w przypadku pokrywania się zakresów tych aktów prawnych pierwszeństwo ma dyrektywa 2014/107/UE. Istnieją jednak nadal pojedyncze przypadki, w których zastosowanie ma jedynie dyrektywa 2003/48/WE. Te pojedyncze przypadki są rezultatem drobnych różnic w koncepcjach przyjętych w ramach obu dyrektyw oraz różnych szczegółowych wyłączeń. W tych ograniczonych przypadkach, gdy zakres dyrektywy 2003/48/WE wykracza poza zakres dyrektywy 2014/107/UE, nadal stosuje się odpowiednie przepisy dyrektywy 2003/48/WE, co prowadzi do podwójnych standardów sprawozdawczości w Unii. ***Koszty*** takiej podwójnej sprawozdawczości przewyższają drobne korzyści, jakie wynikałyby z jej zachowania.	(5) Dyrektywa 2014/107/UE ma generalnie szerszy zakres niż dyrektywa 2003/48/WE i przewiduje, że w przypadku pokrywania się zakresów tych aktów prawnych pierwszeństwo ma dyrektywa 2014/107/UE. Istnieją jednak nadal pojedyncze przypadki, w których zastosowanie ma jedynie dyrektywa 2003/48/WE. Te pojedyncze przypadki są rezultatem drobnych różnic w koncepcjach przyjętych w ramach obu dyrektyw oraz różnych szczegółowych wyłączeń. W tych ograniczonych przypadkach, gdy zakres dyrektywy 2003/48/WE wykracza poza zakres dyrektywy 2014/107/UE, nadal stosuje się odpowiednie przepisy dyrektywy 2003/48/WE, co prowadzi do podwójnych standardów sprawozdawczości w Unii. ***Chociaż nie przeprowadzono szczegółowej oceny kosztów i korzyści podwójnego systemu sprawozdawczości, i to nawet w okresie przejściowym między okresami obowiązywania tych dwóch standardów, można racjonalnie założyć, że*** koszty takiej podwójnej sprawozdawczości przewyższają drobne korzyści, jakie wynikałyby z jej zachowania.

Wtorek, 27 października 2015 r.

Poprawka 2

Wniosek dotyczący dyrektywy

Motyw 11 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	(11a) Przepisy równoważne przepisom dyrektywy 2003/48/WE stosuje się obecnie na podstawie odrębnych umów dwustronnych między Unią i pięcioma państwami europejskimi, które nie są państwami członkowskimi Unii (Konfederacja Szwajcarska, Księstwo Liechtenstein, Republika San Marino, Księstwo Monako i Księstwo Andory), a także między każdym z państw członkowskich i 12 terytoriami zależnymi lub stowarzyszonymi (Wyspy Normandzkie, Wyspa Man oraz terytoria zależne lub stowarzyszone na Karaibach). Ważne jest, aby wszystkie te umowy dwustronne zostały dostosowane do nowego globalnego standardu OECD oraz do dyrektywy 2014/107/UE. Istotne jest także, aby w procesie przechodzenia z obecnego standardu na nowy nie stworzyć luk ani innych nieprawidłowości. Dysponując jasno określonym mandatem do negocjowania zmian w umowach z tymi pięcioma państwami europejskimi, które nie są państwami członkowskimi Unii, Komisja, wykorzystując swoją wiedzę fachową, powinna także przyjąć aktywną rolę polegającą na ułatwianiu i wspieraniu zmian umów państw członkowskich z 12 terytoriami zależnymi lub stowarzyszonymi. Z myślą o ułatwieniu i zapewnieniu skuteczności negocjacji, Komisja powinna – w stosownych przypadkach i pod warunkiem uzyskania wyraźnej zgody państwa członkowskiego – wziąć na siebie ciężar prowadzenia takich negocjacji.

Poprawka 3

Wniosek dotyczący dyrektywy

Artykuł 1 – ustęp 3 a (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	*Poprawka*
	3a. Do dnia 1 lipca 2016 r. Komisja przedłoży Radzie i Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie dotyczące przechodzenia ze standardu sprawozdawczości stosowanego na mocy dyrektywy 2003/48/WE na nowy standard sprawozdawczości ustanowiony dyrektywą 2014/107/UE. Sprawozdanie obejmie – choć nie będzie do tego ograniczone – wszelkie ryzyko powstania luk w prawie lub innych nieprawidłowości w sprawozdawczości, które mogłyby stwarzać możliwość transgranicznych oszustw podatkowych lub uchylania się od opodatkowania. Sprawozdanie obejmie również powiązany proces zmiany odrębnych umów dwustronnych między Unią i pięcioma państwami europejskimi, które nie są państwami członkowskimi Unii (Konfederacja Szwajcarska, Księstwo Liechtenstein, Republika San Marino, Księstwo Monako i Księstwo Andory), a także między każdym z państw członkowskich i 12 terytoriami zależnymi lub stowarzyszonymi (Wyspy Normandzkie, Wyspa Man oraz terytoria zależne lub stowarzyszone na Karaibach). Do dnia 1 października 2017 r. Komisja przedstawi sprawozdanie uzupełniające w celu dokładnego monitorowania sytuacji. W stosownych przypadkach sprawozdaniom towarzyszyć będą wnioski ustawodawcze.